

Sonsuzluğun Müptelası

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Haziran 2023

Bir imge olma telaşında gün
Hani geçkin hani t/aşkın
Semalarda saklı iken kâh hutbeler içsel
Kâh rubailer dış mekânda saklı
Güzelliklerin müsebbibi
Bir yakarış bir de efkâr
Azat edilesi ruhta saklı keder
İçre dönük yolculuğunda şair
Esefle kınanırken
İç sesin muadili şunca şiir ne ki?

Meylettiği makam elbet otağı kurduğu
O en tepede zirvede
Kasıtsız kayıtsız kala kaldığı bir başına
Hiçliğin sarmalında
Sadece Rabbine dönük yüzü ve yüreği
Kelamın yetmediği zindan gecelerinde
Bakracın tınladığı
Bazen ruhun mihlandığı
Bir kubbe ki sevdanın düşkün meali
Bir çukur ki içine düşülesi
Gel gör ki Rabbin el verdiği

Kıyılan ruhundan arda kalan
Kıyama durdukça anbean
Aşkın hatırına yeniden can bulan
Bir fani ki şaştığı kadar
Düzensiz düzenekten firar
Etmenin tek yolu elbet Rabbine rükû etmekten
Ötesi yok minvalinde
Şaştığı kadar cihanın yalancı suretine...

Bir beka ki aşkın hırpalandığı
Bir sema ki sabır taşının dahi çatladığı
Küredığı her gün her yemin

Küskünlüğe mahal yok nasıl ki tek serveti
Şairin gaipten gelen o coşku ve sevgi
Tebessüm ekili hicreti
Tahakkuk eden bir vergi gibi
Faiziyle ödediği diyeti
Nakşeden gün ne ki?

Üstü örtülü hayalleri ve benliği
Ve işte tek sahip çıkan ulu Rabbi
Meylettiği bir şiirden de öte
Mızrabı kırık sazın her telinde
Ve de yağdıkça karlar o güvendiği tepelere
Reşit kılınsın diye yeter ki
İçinde saklı o masum o mazlum yetim çocuğu
Nasıl ki tek kucaklayan koruyucu melekler
Hidayete dönük yolunda
Hicrinde sefasını süremediği cihanın engebeli çukurlarında
Düşe kalka büyümediği kadar şair
Düşkünlüğü Rabbine ve tüm evrene şahit tutulduğu kadar
Sözcüklerden akan yaşı yası silen gizin tininde

Şüheda mazisinden geride kalan
Şakayıklardan etrafa yayılan
O miski amber ki
O minvalden göçen bir kuş gibi
Kanatları kırık
Elham ve Nas dolu her anda saklı nice kayıt nice tanık
Göğün müdavimi
O eabil ki
Közünden dökülen külün esrarı
Nasıl ki yeniden doğacak külünden
Gününden
Arda kalan devasa bir rahmet ve hüzn
Burkulan içinde dilediği şifa şifahen
Dindiği kadar rüzgârın nemli vaatleri
Kazan kaldıran bir zümreden çok başka çok ayrı
Zuhur edecek tevafuk ve nice mucizeyi
Dilerken derinden yürekten

Direndiđi kadar cihana
Direttiđi kadar hakkı hukuku adeta cihada
Yürüyen bir nefer
Aşkın asası kalemi
Huzurun adresi seccade
Aşkın bazen töhmet altında kaldığını
İnkâr ederken iblisi ve müridi nice gölge
Huzurun b/eşiđi
Araf'ta saklı hüznün gediđi
Yoldan çıkan kimse yürümesine engel
Bir zaruri makam ki
Hiçliğin katedrali ve meali
Pekişen öznesinde şairin
Kılı kırk yararken de severken ve yaşarken
Bir geniş mezhepli tutkudan öte ki sözcüklerin ezildiđi

Yürekten yüređe kurduğu köprüler
Varsa yoksa bekası yarınların
Yâd ettiđi güzelliklerin
Hatırına ve sevdikleri uğruna
Mümkün mü ümidini kesmek Rabbinden
Tecelli oldu olacak yeni gün her yeni teselli
Yeter ki:
Ol, desin yüce Makam
Emsalsiz
Bazen suskun sessiz
Yerin göğün Yaratıcısı
Yâd ellerde yaşarken şairin endamlı gözyaşında ve yasında saklı
Bir bilinmezden çıkıp da yola
Bir başına kaldığında
Yareni kalem
Yandığı kelam
Yalvardığı içten derinden
İki yakası gelmese de bir araya
Yandığı kadar yakacağı bir şiirin daha
Yanık ucunda bulduđu teselli ve güveni
Elbet bahşedendir sonsuzluğun müptelası

Tek serveti tek ziyneti

Sönmezken de İlahi Adaletin ışığı
Nemli yüreğinde son perde
Namlı varlığında umudun yargılandığı
Dünya dilinde tattığı yalnızlığı
Sonlandırana taptığı kadar
Taşımayacağı yükü de vermeyecektir elbet yüce Huda...